

[Indenrigsministeren.]

på sædvanlig måde vil have orienteret sig hos erhvervene.

Der tales så meget om bekæmpelse af forureningen, som jo alle er enige om. Det foreliggende lovforslag tager ikke så meget sigte på at bekæmpe en forureningskilde som at forhindre, at en forurening, vi ikke hidtil har haft her i landet, skal blive aktuel. For så vidt angår den seneste udvikling i anvendelsen af øleballage vil jeg blot bemærke, at forslaget næppe kan komme overraskende for nogen. Jeg har ikke lagt skjul på, at et forslag som dette ville blive fremsat straks ved folketingsårets begyndelse. På den anden side er jeg da helt klar over, at mange synspunkter både af handelspolitisk og forbrugerpolitisk karakter vil kunne gøres gældende, og at disse synspunkter må afvejes mod de forureningsmæssige. Det er derfor mit håb, at disse synspunkter må komme frem ved forslagets behandling her i tinget.

Oprindeligt havde regeringen håbet, at vi havde kunnet få ensartede nordiske regler på området, men som det vil ses i bemærkningerne til lovforslaget, er dette ikke lykkedes. Forureningsrådet har fundet indgreb påkrævet, og Bryggeriforeningen og Mineralvandsfabrikantforeningen har udtalt, at man ingen bemærkninger har til formuleringen af lovforslaget. Industrirådet har af tidsmæssige grunde ikke haft mulighed for at kommentere forslaget inden forelæggelsen. Provinshandelskammeret, købmandsforeningerne og FDB. har ikke kunnet tilslutte sig forslaget. Disse organisationer er modstandere af indgreb mod øl i blikdåser, og købmandsforeningerne og FDB finder, at man for så vidt angår engangsflasker må kunne fortsætte med frivillige aftaler, der forhindrer anvendelsen af sådanne, hvilket man har gjort hidtil.

Som det vil ses, er interesserne og synspunkterne forskellige. Regeringen har imidlertid ikke fundet det rigtigt at tøve længere og har for at forhindre yderligere forurening fundet det påkrævet at fremsætte det foreliggende lovforslag.

Jeg håber, at lovforslaget vil få en hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Ministeren for offentlige arbejder (*Guldberg*): Hermed tillader jeg mig for det høje

ting at genfremsætte *forslag til lov om Københavns lufthavnsvæsen*.

Lovforslaget blev fremsat i folketinget den 27. maj 1970, men nåede ikke at blive gennemført i folketingsåret 1969-70.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, jeg knyttede til lovforslaget ved detes første fremsættelse, skal jeg kort resumere forslagets hovedpunkter.

Det foreslås at etablere en særlig statsvirksomhed, Københavns lufthavnsvæsen, som inden for den storkøbenhavnske region skal anlægge, udbygge og drive offentlige lufthavne, herunder Københavns lufthavn, Saltholm, når endelig beslutning om etablering af dette lufthavnsanlæg måtte blive truffet.

Forslagets primære formål er at tilvejebringe en mere effektiv styrelsesform for de københavnske lufthavne. Dette formål søges opnået bl. a. ved at give den nye ledelse en noget større dispositionsfrihed, end hvad der normalt er tilfældet for statsvirksomheder.

Spørgsmålet om Københavns lufthavnsvæsens organisatoriske opbygning og indplacering i det eksisterende administrative system har været undersøgt i et underudvalg under planlægnings- og anlægsudvalget vedrørende Københavns lufthavn, og man er her kommet til det resultat, at en væsentlig del af luftfartsdirektoratets tekniske organisation bør overflyttes til Københavns lufthavnsvæsen.

Gennem underudvalgets undersøgelser er det endvidere godtgjort, at luftfartsdirektoratets tekniske organisation allerede med den investeringsaktivitet, der hidtil har været nødvendig i Københavns lufthavne, i væsentlig grad er underbemandet, selv om langt den største del af projekteringsopgaverne har været overdraget til rådgivende ingeniørfirmaer. I hvilken takt og til hvilket omfang den nye lufthavnsvirksomhed bør opbygges vil selvsagt afhænge af, hvilke fremtidige opgaver regering og folketing vil pålægge virksomheden med hensyn til udbygning af lufthavnen i Kastrup og/eller påbegyndelse af lufthavnen på Saltholm. Man er derfor nået til den konklusion, at Københavns lufthavnsvæsens tekniske og i øvrigt også økonomisk-administrative organisation bør opbygges trinvis i løbet af en